

[Frank Jensen]

Ministeren var meget taknemlig over, at der åbenbart var et flertal, som gav tilslutning til bachelorreformen. Nu skal man jo huske på, at ministeren på intet tidspunkt har inddraget parlamentet i drøftelserne om bachelorreformens gennemførelse. Det er endnu et eksempel på, at ministeren gang på gang på det administrative niveau gennemfører reformer i de videregående uddannelser. Bachelorreformen er en bekendtgørelsesreform, som blev gennemført fra 1. september 1988. Jeg synes, det er lidt sent, at ministeren nu kommer og beder om politisk tilslutning til bachelorreformen, når den allerede er igangsat.

Det er et eksempel på det, ministeren også selv var inde på, at man gennemfører en reform; så må vi se, hvordan den virker, så må vi se, om kandidaterne, der kommer ud af det, kan bruges. Burde vi ikke gøre det omvendte, at vi måler, om der er behov i erhvervslivet for uddannede på bachelorniveau, før vi omlægger kandidatuddannelserne til bachelorniveau? Jeg mener, at ministeren burde gøre det hjemmearbejde, før han sætter administrative niveauer i gang med at gennemføre reformer.

Ministeren og også fru Eva Møller var inde på, at det var Socialdemokratiet, som gennemførte adgangs begrænsningssystemet i 1976. Det er rigtigt, men ministeren ved også godt, at forudsætningen for gennemførelse af adgangs begrænsning i 1976 var en opprioritering af de erhvervsfaglige uddannelser. Man skulle bruge de erhvervsfaglige uddannelser til at tage ansøgetrykket væk fra de videregående uddannelser. Men hvad er der sket siden? Man har udhulet de erhvervsfaglige uddannelser. Den smalle Venstre regering var den første med fjernelse af løn i basisåret, og siden har denne regering ikke ønsket at gennemføre et kvalitetsløft i de erhvervsfaglige uddannelser. Det venter vi spændt på.

Helle Degn (S):

Jeg takker for ministerens bemærkninger og vil bare sige til ministerens glæde over tilslutningen til alle de omtalte områder, at jeg var glad for ministerens bemærkning om, at han havde hørt forbeholdene. Så behøver jeg ikke gentage dem.

Regeringens problem nr. 1 er jo, at der stadig væk er disse 12.800 afviste. Det er stadig det største problem, sådan som vi ser det, som regeringen må føle sig forpligtet til at få løst.

Med hensyn til adgangsreguleringssystemet var det Socialdemokratiets ansvar, siger ministeren. Ja, det var det, men siden dengang har vi de sidste seks år haft en regering, som ikke har gjort de betingelser, der var for adgangsreguleringen, nemmere. Derfor må jeg henvise til hr. Frank Jensens bemærkninger, dem deler jeg helt. Det er smart at sige, det er Socialdemokratiets ansvar, efter at man selv har haft ansvaret i mange år og udhulet forudsætningerne for den beslutning.

Så taler ministeren om effektivitet og kvalitet. Ministeren måler kun studieeffektivitet i studietrin og tilvækster eller i studenter/lærer-ratioen, som flere andre ordførere også har været inde på, altså efter en rent økonomisk målestok.

Det er ikke nok efter vores opfattelse. Her er jeg meget enig med fru Eva Møller, der også var inde på, at dette ikke altid er nok. Kvaliteten af uddannelserne er også nok så vigtig at få med. Det er ministeren inde på i sin redegørelse sp. 3765. Der lægges et tungt ansvar over på de studerende, som nu ikke er dygtige nok, ikke har de nødvendige faglige forudsætninger osv., og så spørger ministeren: Er det ikke sådan, det hænger sammen? Jeg vil sige: Nej, det er det ikke.

Vi vil diskutere det her lidt nærmere, og jeg vil gerne på Socialdemokratiets vegne bebude, at vi vil fremsætte et beslutningsforslag en af de allernærmeste dage om dels en ventelisteafvikling, dels en effektivisering af de videregående uddannelser. Derfor vil jeg ikke yderligere gå ind i en debat med ministeren på det her område.

Jeg synes faktisk, fru Eva Møller skal have ros for store dele af sit indlæg.

Først var fru Eva Møller inde på spørgsmålet om de humanistiske uddannelser og optagelsesbetingelserne. Jeg er meget enig i, at man ikke altid kan gå ud fra beskæftigelseskriteriet, når vi diskuterer disse uddannelser. Vi er nok enige i, at målestokken hos Venstre og hos undervisningsministeren er for snæver.

Problemet er, at flere unge skal ind. Men det, som så er svaret fra fru Eva Møller, er: For det samme budget. Det er det, der skiller vandene her i Folketinget i disse år, også det, der skiller vandene mellem regeringen og oppositionen.

Så nævner fru Eva Møller afstigningsmulighederne og modulopbygningen og fleksibiliteten